

KAGAŃCOWY (2) *ai*

Pierwsze a jasne; -ań- (1) BibRadz, -ań- (1) BudBib; o prawdopodobnie jasne (tak w -owy).

sg [m I kagańcowym.] ♦ f G kagańcow(e)j (1). ♦ n A kagańcow(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „kaganiec” ‘lampa olejowa’; pochodzący z kagańca (2) :

Wyrażenie: »światło(śc), [ogień] kagańcowy(-a, -e)« (2): Nocy też tam nie będzie/ ani im potrzeba będzie światłości kagańcowey [lucerna] BibRadz Apoc 22/5; Y wytracę z nich [...] głos żarnowy y światło kagańcowe [lumen lucernae] BudBib Ier 25/10; [Gdyż iuż tak żelazo pozłocił/ okurżze ie nąd ogniem Kagańczowym SienHerb 596a (Linde).]

MM